

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

عزیزه مهر اختر
۰۸ مارچ ۲۰۱۴



عزیزه مهر اختر

هشتم مارچ روز بین المللی زن



سال هاست روز هشتم مارچ به نام روز بین المللی زن مسما شده و در هر گوشه و کنار و به خصوص در کشور های اروپائی ، محافل و نشست های بدین مناسبت دایر می گردد. سخنرانی هایی هم در باره مقام و ارزش زن در جامعه صورت می گیرد. اما، باید با تأسف یاد آور شد که در کشور ما یعنی افغانستان به هیچ صورت ارزش های به رسمیت شناخته شده جهانی قابل تطبیق نبوده و نیست .

درست است که زن به حیث گرداننده خانواده از نظر جسمی حضور داشته ولی آن چه همیشه به یاد فراموشی سپرده می شود، ارزش و ارج گذاری به مقام والای انسانی زن است . تحقیر و توهین به زن در افغانستان کار چند ساله نبوده و نیست، بلکه سابقه طولانی دارد . اگر نگاهی به فعالیت های زن در افغانستان بیندازیم از آریانای قدیم گرفته تا

خراسان و افغانستان امروزی با وجود جبر زمان و حاکمیت سیستم پدرسالاری، در چرخ های زندگی و فعالیت های روزمره از زراعت گرفته تا صنایع دستی، از تعلیم و تربیه گرفته تا ساحات تخریکی، از امور منزل گرفته تا رشته طبابت و هنرهای زیبا، زنان همدوش با مردان فعالانه سهم داشته و موفقانه از وظایف و مسؤولیت های شان بدر آمده اند.

مگر باز هم دیده شده که حقوق زنان به نوعی از انواع پایمال گردیده حتی حق خود ارادیت شان در فامیل ها نیز سلب شده است. به طور مثال دختران جوان حق انتخاب همسر خود را نداشتند. در اطراف و اکناف افغانستان خرید و فروش دختران صورت می گرفت. و برای دختران اجازه تحصیل داده نمی شد دختران و خانم ها حق کار کردن در خارج از منزل را نداشتند و صرف در بعضی شهر ها آهسته آهسته شرایط برای زنان مساعد گردید و تعداد محدودی می



توانستند در امور خارج از منزل نیز فعالیت هائی داشته باشند، که با کودتای ننگین هفت ثور و به قدرت رسیدن رژیم دست نشانده شوروی سابق جلب و جذب دختران به سازمانهای حزبی

و خاد به شکل منفی آن صورت گرفت. در مکاتب دختران سازمانی بدون لیاقت باید ارتقاء نموده و در دفاتر خانم های سازمانی بدون سابقه کار و لیاقت به چوکی های بلند موظف شده و از بورس های خارج نیز مستفید می گردیدند. با سقوط رژیم دست نشانده شوروی سابق و با روی کار آمدن شورای قیادی یا تنظیم های جهادی سابق باز هم زنان افغانستان از کار در خارج از منزل محروم شده و بعضی توسط تفنگداران مسلمان نما، مورد آزار و اذیت قرار گرفتند. با ظهور گروه زن ستیز طالبی تحت رهبری مستقیم دستگاه جاسوسی «آی. اس. آی» پاکستان، بالای نهضت نسوان خط بطلان گرفته شد و تمام مکاتب دختران مسدود گردید. حتی زن اجازه بیرون برآمدن از منزل را نیز نداشت در حالی که زنان پاکستانی آزادانه به گشت و گذار پرداخته به کار در رادیو و تلویزیون و حتی بازی در فلم و اجرای کنسرت می پرداختند.

از کودتای هفت ثور که به کمک مستقیم اتحاد شوروی سابق در افغانستان صورت گرفت تا کنون گفته می توانیم که چه تعداد از زنان افغان به شهادت رسیده اند؟ چه تعداد از زنان پاک افغان نظر به مجبوریت هائی که زاده قدرت طلبان خود خواه و نوکرانی اجنبی بودند، دست به گدائی و حتی خود فروشی زده اند؟ چه تعداد از زنان و کودکان در اثر حملات انتحاری مسلمان نما ها جام شهادت نوشیده اند. تعدادی از خانم ها و اطفال اختطاف شده و اعضای بدن شان توسط دوکتوران پاکستانی کشیده شده است؟ زنان و دختران افغان در کشور های اروپائی دور از اقارب شان بی سرنوشت مانده اند؛ و بالاخره چه تعداد از خانم های افغان به بهانه های مختلف در افغانستان و حتی در کشور های اروپائی و امریکا توسط شوهران شان مورد لت و کوب قرار گرفته گوش و بینی شان بریده شده و یا به کام آتش فروبرده شده اند و حتی به قتل رسیده اند. تعدادی از اطفال معصوم فدای هوسرانی های پدران شده دور از فامیل در کنج «هایم ها» پرورش گاه های اطفال بی سرپرست حیات به سر می برند.

مسئولیت این همه سختی ها و بدبختی ها به دوش کیست ؟

مقصران این همه ظلم، باند منفور خلق و پرچم ، تنظیم های جهادی سابق یا دکانداران دین ، گروه طالبان یا نوکران اجنبی پاکستانی استند که درگفتارشان دم از اسلام زده و در کردار علیه آن عمل می کنند.

ولی خوشبختی در اینجا هم است که با گذشت هر روز شعور زنان بالا می رود. سکوت ها را می شکنند . به تعداد انسان هائی که با خرد و عقل و یا مدنی فکر می کنند، اضافه می شود . در این روز و به مناسبت ۸ مارچ آرزو می کنم که زنجیر های قبلی اسارت آور بیشتر بشکنند. خاموشی و سکوت تعداد دیگر نیز بشکند.

زنان حق طلب افغانستان ، بیائید بدانیم که چه باعث این همه بد بختی زنان افغان در جامعه شده است . وبالاخره بیائید آواز آنده از خواهران خود را که تحت اسارت ، زجر و شکنجه قرار دارند بلند و بلند تر سازیم و نگذاریم که دروازه های علم و دانش بار دیگر بسته شده و خانم ها نتوانند در جامعه فعالیت های عملی داشته باشند. به امید آن روز .